

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

Euroopan unionin kansainvälinen sijoituspolitiikka

P7_TA(2011)0141

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 Euroopan unionin kansainvälisestä sijoituspolitiikasta tulevaisuudessa (2010/2203(INI))

(2012/C 296 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 7. heinäkuuta 2010 antaman tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle aiheesta "Tavoitteena kattava kansainvälisiä sijoituksia koskeva eurooppalainen politiikka" (KOM(2010)0343) sekä komission 7. heinäkuuta 2010 esittämän ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi siirtymäjärjestelyistä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kahdenvälisiä investointisopimuksia varten (KOM(2010)0344),
- ottaa huomioon komission 3. maaliskuuta 2010 antaman tiedonannon "Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia" (KOM(2010)2020) sekä komission 9. marraskuuta 2010 antaman tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle aiheesta "Kauppa, kasvu ja maailmanpolitiikka – Kauppapolitiikka Eurooppa 2020 -strategian kulmakivenä" (KOM(2010)0612),
- ottaa huomioon neuvoston 25. lokakuuta 2010 tekemät päätelmät kattavasta kansainvälisiä sijoituksia koskevasta eurooppalaisesta politiikasta,
- ottaa huomioon ajantasaistetut OECD:n toimintaohjeet monikansallisille yrityksille,
- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön, joka koskee jäsenvaltioiden jäsenyysvelvoitteiden noudattamista jättämistä, ja erityisesti 3. maaliskuuta 2009 annetun tuomion asiassa komissio v. Itävalta (asia C-205/06), 3. maaliskuuta 2009 annetun tuomion asiassa komissio v. Ruotsi (asia C-249/06) ja 19. marraskuuta 2009 annetun tuomion asiassa komissio v. Suomi (asia C-118/07),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asoiden valiokunnan lausunnon (A7-0070/2011),
- A. toteaa, että Lissabonin sopimuksella siirrettiin ulkomaiset suorat sijoitukset EU:n yksinomaiseen toimivaltaan, mistä määrätään Euroopan toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 3 artiklan 1 kohdan e alakohdassa ja 206 ja 207 artiklassa,
- B. toteaa, että vuodesta 1959 alkaen jäsenvaltiot ovat tehneet bilateraalisesti yli 1 200 kahdenvälisiä investointisopimusta ja kaiken kaikkiaan näitä sopimuksia on tehty lähes 3 000,
- C. toteaa, että on yleisesti tunnustettua, että omaan maahan suuntautuvat sijoitukset voivat parantaa isäntämaiden kilpailukykyä mutta ulospäin suuntautuvien sijoitusten osalta voidaan tarvita sopeuttamistukea matalan osaamistason työntekijöille; katsoo, että on kaikkien hallitusten velvollisuus kannustaa investointien myönteisiä vaikutuksia ja estää mahdolliset haittavaikutukset,

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

- D. ottaa huomioon, että SEUT:n 206 ja 207 artiklassa ei määritellä ulkomaisia suoria sijoituksia mutta että Euroopan unionin tuomioistuin on esittänyt käsityksensä niistä kolmen eri perusteen mukaan ⁽¹⁾: niitä olisi pidettävä pitkäaikaisena investointina, joka edustaa vähintään 10 prosentin osuutta konserniyhtiön omasta pääomasta / osakkeista ja joka antaa sijoittajalle liikkeenjohdollisen määräysvallan konserniyhtiön toiminnassa; katsoo, että tämä määritelmä vastaa IMF:n ja OECD:n määritelmiä mutta se ei kata etenäkään portfoliosijoituksia eikä teollis- ja tekijänoikeuksia; ottaa huomioon, että ulkomaisten suorien sijoitusten ja portfoliosijoitusten selkeä erottaminen on hankalaa, ja että on vaikeaa soveltaa tiukkaa oikeudellista määritelmää reaali maailmassa,
- E. toteaa, että tietyt jäsenvaltiot käyttävät termistä ”ulkomainen sijoittaja” laajaa määritelmää, jonka mukaan yrityksen kansalaisuus voidaan määrittää pelkän postiosoitteen perusteella; toteaa, että tämän vuoksi eräät yritykset ovat voineet nostaa kanteen omaa maataan vastaan kolmannen maan allekirjoittaman kahdenvälisen investointisopimuksen perusteella; toteaa, että kaikkien unionin yritysten olisi voitava luottaa EU:n tuleviin investointisopimuksiin tai investointeja koskevia lukuja sisältäviin vapaa-kauppasopimuksiin,
- F. katsoo, että uusien maiden nouseminen paikallisiksi valtatekijöiksi tai maailmanvalloiksi, joilla on valmiudet laajaan sijoitustoimintaan, muuttaa perinteistä näkemystä, jonka mukaan ainoat sijoittajat olivat peräisin teollisuusmaista,
- G. toteaa, että ensimmäisten riitojenratkaisutapausten jälkeen 1990-luvulla ja vaikka kokemukset olivat yleensä myönteisiä, tuli ilmi joitakin ongelmia, jotka johtuivat sopimuksissa käytetystä epämääräisestä ja tulkinnan mahdollistavasta kielestä ja jotka koskivat erityisesti mahdollisuutta, että yksityiset edut ja julkisen vallan sääntelytehtävät ovat keskenään ristiriidassa esimerkiksi tapauksissa, joissa jokin valtio on saanut legitiimin lain säätämisen vuoksi kansainvälisiltä välimiehiltä tuomion ”oikeudenmukaisen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen rikkomisesta”,
- H. toteaa, että Yhdysvallat ja Kanada olivat ensimmäisiä valtioita, jotka saivat tällaisen tuomion, ja ne ovat muokanneet kahdenvälisen investointisopimusten malliaan rajoittaakseen tulkintamahdollisuuksia väli-tysmenettelyssä ja taatakseen paremman suojan julkisten toimien alalla,
- I. toteaa, että komissio on listannut maat, joiden kanssa olisi ensimmäisenä neuvoteltava sijoitussopimuk-sista (Intia, Kanada, Kiina, Mercosur, Singapore ja Venäjä),
- J. katsoo, että hiljattain perustetun Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) on myös vahvistettava EU:n maailmanlaajuisia esilläoloa ja roolia, mukaan luettuina EU:n kauppataavoitteiden edistäminen ja puolus-taminen investointien alalla,
1. huomauttaa, että Lissabonin sopimuksen seurauksena ulkomaiset suorat investoinnit kuuluvat nyt EU:n yksinomaiseen toimivaltaan; panee merkille, että EU:n uusi toimivalta asettaa kaksinkertaisen haasteen: toisaalta nykyisten kahdenvälisen investointisopimusten hallinnoinnille ja toisaalta sellaisen Euroopan unio-nin sijoituspolitiikan määrittelylle, joka vastaa sekä sijoittajien että vastaanottavien valtioiden odotuksia mutta myös EU:n laajempia taloudellisia etuja ja ulkopoliittisia tavoitteita;
2. iloitsee tästä EU:n uudesta toimivallasta ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarttumaan mahdolli-suuteen luoda yhdessä parlamentin kanssa yhtenäinen ja johdonmukainen sijoituspolitiikka, jolla edistetään laadukkaita sijoituksia ja myötävaikutetaan positiivisesti maailmanlaajuiseen taloudelliseen edistykseen ja kestäväan kehitykseen; katsoo, että parlamentin on osallistuttava riittävästi tulevan sijoituspolitiikan muo-toiluun ja että tämä edellyttää asianmukaista kuulemista tulevia neuvotteluja koskevista valtuutuksista sekä säännöllistä ja asiallista tiedottamista käynnissä olevien neuvottelujen tilanteesta;

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 12. joulukuuta 2006 antama tuomio asiassa C-446/04, Test Claimants in the FII Group Litigation vastaan Commissioners of Inland Revenue.

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

3. toteaa, että EU on tärkeä taloudellinen ryhmittymä, jolla on huomattava painoarvo neuvotteluissa; katsoo, että sijoituksia koskeva yhteinen politiikka täyttää sekä sijoittajien että asianomaisten valtioiden odotukset ja auttaa lisäämään EU:n ja sen yritysten kilpailukykyä sekä työllisyyttä;

4. toteaa, että tarvitaan koordinoitua eurooppalaista kehystä, joka on suunniteltu luottamuksen lisäämiseen ja kannustamaan EU:n periaatteiden ja tavoitteiden edistämistä;

5. muistuttaa, että nykyisessä globalisaation vaiheessa suorat ulkomaiset sijoitukset ovat lisääntyneet merkittävästi siten, että niiden määrä saavutti vuonna 2007, eli vuotta ennen kuin maailmanlaajuinen talous- ja finanssikriisi alkoi vaikuttaa investointeihin, ennätyselliset 1 500 miljardia euroa siten, että EU oli suurin suorien ulkomaisten sijoitusten lähde koko maailmantaloudessa; korostaa kuitenkin, että vuosina 2008 ja 2009 investoinnit vähentyivät maailmanlaajuisen talous- ja finanssikriisin takia; korostaa myös, että noin 80 prosenttia maailman ulkomaisten suorien sijoitusten kokonaisarvosta liittyy rajatylittäviin yritys-sulautumiin ja -ostoihin;

6. on tyytyväinen komission tiedonantoon "Tavoitteena kattava kansainvälisiä sijoituksia koskeva eurooppalainen politiikka" mutta korostaa, että samalla kun tiedonannossa keskitytään investointisuojaan, siinä pitäisi käsitellä enemmän oikeutta suojella julkisen vallan sääntelytehtävää ja täyttää kehityspoliittisen johdonmukaisuuden harjoittamista koskeva EU:n velvoite;

7. katsoo, että sijoitukset voivat vaikuttaa myönteisesti kasvuun ja työllisyyteen EU:n lisäksi myös kehitysmaissa sikäli kuin sijoittajat aktiivisesti edistävät isäntävaltioiden kehitystavoitteita esimerkiksi tukemalla paikallistaloutta teknologian siirron avulla ja hyödyntämällä paikallista työvoimaa ja paikallisia tuotantoprosesseja;

8. kehottaa komissiota pitämään mielessä monenvälisellä, useammankeskisellä ja kahdenvälisellä tasolla saadut kokemukset, etenkin monenvälistä investointisopimusta koskeneiden OECD:n neuvottelujen epäonnistumisesta saadut kokemukset;

9. kehottaa komissiota kehittämään EU:n investointistrategiaa varovaisesti ja koordinoitusti kahdenvälisten investointisopimusten parhaiden käytäntöjen pohjalta; panee merkille jäsenvaltioiden sopimusten väliset sisäliöt ja kehottaa komissiota sovittamaan nämä eroavaisuudet yhteen, jotta voidaan luoda investointisopimuksia varten vahva EU:n malli, jota voidaan myös mukauttaa kumppanuusmaan kehitystason mukaiseksi;

10. kehottaa komissiota laatimaan mahdollisimman tarkoituksenmukaisia vapaaehtoisesti noudatettavia ohjeita, kuten kahdenvälisten investointisopimusten malleja, jotka auttavat jäsenvaltioita vahvistamaan luottamusta ja parantamaan yhdenmukaisuutta;

Määritelmät ja soveltamisala

11. pyytää komissiota esittämään selkeän määritelmän suojeltaville sijoituksille, mukaan luettuna sekä ulkomaiset suorat sijoitukset että portfoliosijoitukset; katsoo kuitenkin, että spekulatiivisia sijoitusmuotoja, sellaisina kuin komissio on ne määritellyt, ei suojella; korostaa, että jos teollis- ja tekijänoikeudet sisällytetään sijoitus sopimuksiin, myös sopimuksiin, joista on jo esitetty alustavia neuvotteluvaltuutuksia, sopimusmääräyksissä olisi vältettävä vaikuttamasta kielteisesti geneeristen lääkkeiden tuotantoon ja noudatettava kansanterveyttä koskevia Trips-poikkeuksia;

12. toteaa huolestuneena, että neuvottelemisen suuresta määrästä erilaisia sijoituksia johtaisi yksinomaisten ja jaetun toimivallan sekoittamiseen;

Keskiuviikko 6. huhtikuuta 2011

13. kehottaa ottamaan käyttöön termin "EU:n sijoittaja", joka SEUT:n 207 artiklan henkeä heijastellen korostaisi sitä, että kaikista jäsenvaltioista tulevia sijoittajia suojellaan yhdenvertaisesti ja jolla näille turvataisiin tasapuoliset toimintaedellytykset ja investointisuoja;

14. muistuttaa, että EU:n jäsenvaltioiden kahdenvälisiä investointeja koskevassa standardisopimuksessa käytetään "ulkomaisen sijoittajan" laajaa määritelmää; pyytää komissiota arvioimaan, milloin tämä on johtanut väärinkäytöksiin; pyytää komissiota antamaan ulkomaiselle sijoittajalle selkeämmän määritelmän, joka perustuu tähän arvioon ja OECD:n tuoreimpaan määritelmään suorista ulkomaisista sijoituksista;

Sijoittajansuoja

15. painottaa, että kaikkien EU:n sijoittajien sijoittajansuojan on edelleen oltava sijoitussopimusten tärkein näkökohta;

16. toteaa, että neuvottelut kahdenvälisistä investointisopimuksista vievät aikaa; kehottaa komissiota käyttämään henkilöstöresurssejaan ja aineellisia resurssejaan EU:n investointisopimuksia koskevissa neuvotteluissa ja niiden tekemisessä;

17. katsoo, että pyyntö, jonka neuvosto esitti tiedonantoa koskevissa päätelmissään ja joka koski sitä, että unionin uusi lainsäädäntökehys ei saisi vaikuttaa kielteisesti sijoittajansuojaan ja nykyisten sopimusten mukaisiin takuisiin, voi aiheuttaa vaaran, että kaikkia uusia sopimuksia vastustetaan, ja vaarantaa tarvittavan tasapainon sijoittajansuojan ja sääntelyoikeuden suojan välillä aikana, jolloin sisäiset sijoitukset ovat kasvussa; katsoo lisäksi, että tällainen arviointiperusteiden muotoilu voi olla ristiriidassa SEUT:n 207 artiklan tarkoituksen ja hengen kanssa;

18. katsoo, että myös neuvoston päätelmissä mainittu tarve määrittää parhaat käytännöt on järkevämpi ja tehokkaampi vaihtoehto, sillä näin voidaan kehittää unionin johdonmukaista sijoituspolitiikkaa;

19. katsoo, että EU:n tulevien investointisopimusten olisi perustuttava jäsenvaltioiden kokemuksista saatuihin parhaisiin käytäntöihin ja sisällettävä seuraavat seikat:

- syrjimättömyys (kansallinen kohtelu ja suosituimmuuskohtelu), jonka määritelmä on muotoiltu täsmällisemmin mainiten, että ulkomaiset ja kansalliset sijoittajat toimivat "samanlaisissa olosuhteissa", ja jossa sallitaan jonkin verran suosituimmuuslauseketta koskevaa joustoa, jotta ei haitata kehitysmaiden alueellisia yhdyntymisprosesseja,
- oikeudenmukainen ja tasapuolinen kohtelu, joka määritellään kansainvälisessä tapaoikeudessa säädetyn kohtelun tason perusteella,
- suojaa suoraa ja epäsuoraa pakkolunastusta vastaan määrittelemällä julkisten hyvinvointitavoitteiden ja yksityisten etujen välinen selkeä ja oikeudenmukainen tasapaino ja sallimalla korvaukset, jotka riittävät korvaamaan lainvastaisesta pakkolunastuksesta aiheutuneet vahingot;

20. pyytää komissiota arvioimaan, mitä vaikutuksia olisi yleislausekkeen sisällyttämisellä unionin tuleviin sijoitussopimuksiin, ja antamaan asiasta kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

21. kehottaa komissiota takaamaan vastavuoroisuuden, kun se neuvottelee markkinoille pääsystä tärkeimpien teollistuneiden kauppakumppaniensa ja tärkeimpien nousevan talouden maiden kanssa, ottaen huomioon että herkimvät alat on jätettävä sopimusten ulkopuolelle ja epäsymmetrisyys on säilytettävä EU:n kauppasuhteissa kehitysmaiden kanssa;

22. toteaa, että odotettu luotettavuuden parantuminen auttaa pk-yrityksiä tekemään sijoituksia ulkomaille, ja toteaa tältä osin, että pk-yrityksiä on kuultava neuvottelujen aikana;

Sääntelyoikeuden suojele

23. painottaa, että EU:n tekemissä tulevista sijoitus sopimuksissa on kunnioitettava julkisen vallan toimintamahdollisuuksia;

24. on erittäin huolestunut joidenkin kansainvälisten välimiesten harkintavallasta tulkita laajasti sijoittajansuojalausekkeita, mikä on johtanut julkisen vallan antamien legitiimien määräysten huomiotta jättämiseen; pyytää komissiota määrittelemään selvästi sijoittajansuojaa koskevat normit, jotta tällaiset ongelmat vältetään uusissa investointisopimuksissa;

25. kehottaa komissiota sisällyttämään kaikkiin tuleviin sopimuksiin erityislausekkeen, jossa vahvistetaan sopimusosapuolien sääntelyoikeus muun muassa kansallisen turvallisuuden suojelun, ympäristönsuojelun sekä kansanterveyden, työntekijöiden ja kuluttajien oikeuksien, teollisuuspolitiikan ja kulttuurin moninaisuuden suojelun alalla;

26. korostaa, että komission on päätettävä tapauskohtaisesti tulevien sopimusten ulkopuolelle jätettävistä aloista, joita ovat esimerkiksi arkaluonteiset alat, kuten kulttuuri, koulutus ja kansanterveys sekä kansallisen puolustuksen kannalta strategisesti tärkeät alat, ja pyytää komissiota ilmoittamaan kussakin tapauksessa saamastaan valtuutuksesta Euroopan parlamentille; toteaa, että EU:n olisi myös kuunneltava kehitysyhteistyökumppaniensa huolia eikä sen pitäisi vaatia laajempaa vapauttamista, jos kyseinen maa pitää kehityksensä kannalta välttämättömänä suojata tiettyjä aloja, etenkin julkisia palveluja;

Sosiaalisten ja ympäristönsuojelua koskevien normien sisällyttäminen politiikkaan

27. painottaa, että tulevassa EU:n politiikassa on edistettävä myös kestäviä sijoituksia, jotka ovat ympäristöystävällisiä (tämä on erityisen tärkeä aihe kaivannaistoiminnassa) ja edistävät laadukkaita työoloja sijoitusten kohteena olevissa yrityksissä; pyytää komissiota sisällyttämään kaikkiin tuleviin sopimuksiin viittauksen ajantasaistettuihin OECD:n toimintaohjeisiin monikansallisille yrityksille;

28. toistaa laajempien vapaakauppasopimusten sijoituksia koskevien lukujen osalta pyyntönsä lisätä yritysten yhteiskuntavastuuta koskeva lauseke sekä tehokkaat sosiaaliset ja ympäristöä koskevat lausekkeet kaikkiin EU:n allekirjoitettuihin vapaakauppasopimuksiin;

29. pyytää komissiota arvioimaan, miten tällaisia lausekkeitä on sisällytetty jäsenvaltioiden kahdenvälisiin investointisopimuksiin ja miten ne voitaisiin sisällyttää myös tuleviin erillisiin investointisopimuksiin;

30. suhtautuu myönteisesti siihen, että useissa kahdenvälisissä investointisopimuksissa jo käytetään lauseketta, jolla estetään sosiaali- tai ympäristölainsäädännön heikentäminen sijoittajien houkuttelemiseksi, ja kehottaa komissiota harkitsemaan tällaisen lausekkeen lisäämistä tuleviin sopimuksiinsa;

Riitojenratkaisumekanismit ja EU:n vastuu

31. katsoo, että nykyistä riitojenratkaisujärjestelmää on muutettava, siten että siitä tulee avoimempi ja osapuolille annetaan mahdollisuus muutoksenhakuun ja että siihen lisätään velvoite hyödyntää kaikkia paikallisia oikeuskeinoja silloin, kun ne ovat riittävän luotettavia asianmukaisen käsittelyn takaamiseksi, mahdollisuus turvautua amicus curiae -lausumiin ja velvoite valita sijoittajan ja valtion välitysmenettelyä varten vain yksi oikeuspaikka;

32. katsoo, että kattavan investointisuojaan mahdollistamiseksi on valtioiden välisen riitojenratkaisumenettelyn lisäksi käytettävä myös sijoittajan ja valtion välistä riitojenratkaisumenettelyä;

33. on tietoinen siitä, että EU ei voi käyttää Kansainvälisen investointiriitojen sovittelukeskuksen (ICSID) ja Yhdistyneiden kansakuntien kansainvälistä kauppaoikeutta käsittelevän toimikunnan (UNCITRAL) olemassa olevia riitojenratkaisumekanismeja, koska EU ei itse ole kummankaan organisaation jäsen; kehottaa EU:ta sisällyttämään riitojenratkaisua koskevan kappaleen kaikkiin EU:n uusiin investointisopimuksiin tässä päätöslauselmassa ehdotettuja uudistuksia vastaavalla tavalla; pyytää että komissio ja jäsenvaltiot kantavat vastuunsa tärkeinä kansainvälisinä toimijoina ja pyrkivät ICSID:n (Kansainvälinen investointiriitojen sovittelukeskus) ja UNCITRAL:n (YK:n kansainvälistä kauppaoikeutta käsittelevä toimikunta) sääntöjen välttämättömiin uudistuksiin;

34. kehottaa komissiota muotoilemaan ratkaisuja, jotka antavat pk-yrityksille mahdollisuuden riitojenratkaisumenettelyjen korkeiden kustannusten rahoittamiseen;

35. pyytää komissiota esittämään mahdollisimman pian asetuksen siitä, kuinka vastuu jaetaan unionin ja jäsenvaltioiden välillä erityisesti taloudellisesti, jos EU häviää kansainväliseen välitysmenettelyyn viedyn asian;

Kumppanien valitseminen ja parlamentin toimivalta

36. kannattaa periaatetta, jonka mukaan ensisijaisia kumppaneita EU:n tulevaisissa investointisopimuksissa ovat maat, joiden markkinapotentiaali on merkittävä mutta joissa ulkomaiset sijoitukset tarvitsevat parempaa suojaa;

37. panee merkille, että investointien riski on yleensä suurempi kehitysmaissa ja vähiten kehittyneissä maissa ja että investointisopimusten muodossa tarjottava vahva ja tehokas investointisuoja on avain suojelemaan eurooppalaisia sijoittajia ja voi parantaa hallintotapaa niin, että voidaan luoda vakaa ympäristö, jota tarvitaan ulkomaisten suorien investointien lisäämiseksi näihin maihin; panee merkille, että jotta investointisopimukset hyödyttäisivät näitä maita enemmän, niissä on otettava huomioon myös sijoittajan velvollisuudet kunnioittaa ihmisoikeuksia ja noudattaa korruption vastaisia normeja osana EU:n ja kehitysmaiden laajempaa kumppanuutta, jonka tarkoituksena on vähentää köyhyyttä; kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisia tulevia kumppaneita jäsenvaltioiden kahdenvälisten investointisopimusten parhaiden käytänteiden pohjalta;

38. ilmaisee huolestumisensa sen johdosta, että suorat ulkomaiset sijoitukset vähiten kehittyneisiin maihin ovat äärimmäisen rajalliset ja keskittyvät tavallisesti luonnonvaroihin;

39. katsoo, että kehitysmaissa paikallisia yrityksiä olisi tuettava enemmän, erityisesti niiden tuottavuuden vahvistamista koskevien aloitteiden avulla, tekemällä tiiviimpää yhteistyötä ja parantamalla työvoiman pätevyyttä, sillä nämä ovat tekijöitä, jotka tarjoavat merkittäviä mahdollisuuksia taloudellisen kehityksen, kilpailukykyyn ja kasvun vahvistamiseen kehitysmaissa; kannustaa myös siirtämään unionin uutta vihreää teknologiaa kehitysmaiin, koska se on paras tapa edistää ympäristöystävällistä ja kestävästä kasvusta;

Keskiviikko 6. huhtikuuta 2011

40. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan täysipainoisesti huomioon parlamentin kannan ennen investointineuvottelujen aloittamista sekä niiden aikana; muistuttaa Euroopan parlamentin ja komission välisiä suhteita koskevan puitesopimuksen sisällöstä ja kehottaa komissiota kuulemaan parlamenttia alustavista neuvotteluvaltuuksista hyvissä ajoin, jotta se voi esittää kantansa, joka puolestaan komission ja neuvoston on otettava asianmukaisesti huomioon;

41. korostaa tarvetta sisällyttää Euroopan ulkosuhdehallinnon edustustojen rooli tulevaa investointipoliittikkaa koskevaan strategiaan, kun tunnustetaan niiden potentiaali ja paikallinen taitotieto strategisiksi voimavaroiksi uusien poliittisten tavoitteiden saavuttamisen kannalta;

*

* *

42. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle.

Yhteisöjen taloudellisten etujen suojaaminen – petostentorjunta

P7_TA(2011)0142

Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. huhtikuuta 2011 Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2009 (2010/2247(INI))

(2012/C 296 E/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmista komission ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) vuosikertomuksista antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon 14. heinäkuuta 2010 annetun komission kertomuksen neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2009” (KOM(2010)0382) sekä sen liitännäsasiakirjat (SEC(2010)0897 ja SEC(2010)0898),
- ottaa huomioon OLAFin kymmenennen toimintakertomuksen – vuosikertomus 2010 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2009 ja toimielinten vastaukset ⁽²⁾,
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen kahdeksannesta, yhdeksännestä ja kymmenennestä Euroopan kehitysrachastosta (EKR) rahoitetuista toimista varainhoitovuodelta 2009 ja komission vastaukset ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 319 artiklan 3 kohdan ja 325 artiklan 5 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2009/en.pdf.

⁽²⁾ EUVL C 303, 9.11.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 303, 9.11.2010, s. 243.

⁽⁴⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.